

Lægfolk, hvis Ukyndighed i at tage syge i Kur han kan dække med sin Autorisation, jfr. ogsaa Bemærkningerne til §§ 18 og 19.

Man mener, at det mundtlige under højtidelige Former aflagte akademiske Løfte overfor Universitetet bør opretholdes, uanset at der nu ogsaa kræves et skriftligt Løfte overfor Sundhedsstyrelsen, som mere direkte vedrører den praktiske Gerning, Lægen gaar ind til.

#### 4. Krav til Lægens Legems- og Sjæls-tilstand.

I Medfør af § 7 i Lov Nr. 111 af 30. April 1909 om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse kan Retten til at praktisere som Læge *fratages* en Læge, saafremt hans Kaldsvirksomhed er farlig for hans Medmennesker paa Grund af varig eller med Mellemrum indtrædende mangelfuld Sjæls-tilstand, hidført være sig ved Sygdom eller Misbrug af Midler som Alkohol, Morfin el. desl. Denne Regel mener man maa opretholdes, jfr. § 5, og en saadan mangelfuld Sjæls-tilstand bør ligeledes være en Hindring for at opnaa *Autorisation som Læge*.

Man mener derhos, at Reglerne maa udvides til ogsaa at omfatte saadanne *legemlige* Mangler, som kan antages at ville hindre Lægen i hans forsvarlige Udøvelse af Lægegerning, saaledes at han derved bliver farlig for sine Medmennesker. F. Eks. vil nedsat Hørelse eller Syn, Lamheder og saa fremdeles kunne hindre en Læge i at udøve visse Dele af Lægegerningen paa forsvarlig Maade. Ministeriet mener, at Læger, der lider af svækket Hørelse eller andre *legemlige* Mangler, der gør dem uegnet til at udøve visse Grene af Lægegerningen, meget vel kan gøre Fyldest i andre Grene af denne Gerning, og Autorisation bør kun nægtes, henholdsvis *fratages*, naar der er virkelig Grund til at antage, at paagældende af disse Aarsager er farlig for sine Medmennesker under Udøvelse af den Lægegerning, vedkommende skal beskæftige (beskæftiger) sig med.

Ved at opstille disse Krav til en Persons Legems- eller Sjæls-tilstand som Betingelse for at opnaa Autorisation som Læge opnaas, at de lægevidenskabelige studerendes Opmærksomhed bliver henvendt paa, at visse *legemlige* Svagheder eller Sygdomme vil udelukke dem fra nogensinde at faa Anerkendelse som Læge.

#### 5. Krav til Lægens Duelighed.

I Henhold til § 7 i Loven om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse kan Retten til at praktisere endvidere *fratages* en Læge, naar han har udvist grov Uduelighed i sin Gerning, hvilken Regel ligeledes foreslaas opretholdt, jfr. § 5.

Da det foreslaas indført, at Lægen, forinden han opnaar Autorisation, skal have en vis praktisk Uddannelse og saaledes efter Eksamen have deltaget i Udøvelse af Lægegerning, kan — og maa — en tilsvarende Duelighed opstilles som et Vilkaar for at opnaa Autorisation.

#### Til § 3.

*ad Stk. 1.* Under Hensyn til, at det foreslaas indført, at den, der har taget medicinsk Embedseksamen, først kan virke som selvstændig Læge, naar han har gennemgaaet en videregaaende praktisk Uddannelse, jfr. § 2, Stk. 1, Nr. 2, vil det være nødvendigt, at der gives Regler for, under hvilke Omstændigheder lægevidenskabelige Kandidater kan udøve Lægegerning, da det som anført i Bemærkningerne til § 2 ikke er Hensigten ganske at afskære dem fra Erhverv i Tiden, indtil de kan opnaa den praktiske Uddannelse.

Man foreslaar i saa Henseende for det første, at de kan virke i underordnet Lægestilling paa et Sygehus. Saadan Virksomhed er ikke mere betænkelig end den foreslaaede tvungne Kandidattjeneste. Den unge Læge vil i begge Tilfælde være undergivet stadigt Tilsyn og Kontrol af en ansvarshavende autoriseret Læge. Af tilsvarende Grunde anser man det for ubetænkeligt, at de unge Læger kan virke som Amanuensis hos en praktiserende Læge.

Endvidere har man ment, at en lægevidenskabelig Kandidat bør kunne virke som Skibslæge. Der vil som oftest ikke være Læge ombord paa Skibe, bortset fra større Passagerdampere. Personer, der bliver syge paa Søen, vil derfor som Regel være henvist til en foreløbig Behandling, Nødhjælp, af en af Skibets almindelige Besætning. Da en Person, der har bestaaet lægevidenskabelig Eksamen, i alle Tilfælde maa antages at have Betingelser for at kunne yde bedre Hjælp end det ikke dertil særlig uddannede Skibsmandskab, har man ikke næret Betænkelighed ved at foreslaa, at Personer, der har bestaaet lægevidenskabelig Eksamen, kan virke som Skibslæger. Man mener ogsaa derved at bidrage til, at Skibe i større Omfang end